Madonas Valsts ģimnāzija

Madoniskā

2026

SEPTEMBRIS/ OKTOBRIS

REDAKCIJAS SLEJA

Saules maigie stari vairs neapmirdz mūs tik bieži un nesilda tik ļoti, kā mēs to vēlētos. Klāt rudens un līdz ar to arī jauns mācību gads!

Jauns gads - jaunas iespējas, jauni izaicinājumi, jauni cilvēki, jaunas tradīcijas… Tā mēdz sacīt, un patiesībā tā jau arī ir, tikai brīžiem šķiet, ka šīs frāzes kļuvušas klišejiskas. Jauns, jauns, jauns - to dzird, katra dzīves posma, gada, mēneša, nedēļas un pat dienas sākumā. Skan nedaudz banāli, bet… kā rakstīja Guntars Račs: „Mēs esam jauni, vien šī zeme ir veca." Mums jāsaprot, it īpaši šajos laikos, kad pasaulei jau atkal pāri brāžas pārmaiņu vēji, ka spītīga turēšanās pie novecojušām pagātnes paliekām nozīmē nāvi. Te gan jāpiebilst, ka ar to nedomāju tradīciju pamešanu novārtā, vēstures aizmiršanu, noliegšanu vai ko tamlīdzīgu, bet gan attīstības apstāšanos. Nevajag baidīties no jaunā, lai gan mūslaikos dažādu jauninājumu ir ārkārtīgi daudz. Jā, liktenim labpatīk ieviest savus labojumus mūsu dzīvēs, bet tamdēļ vien nedrīkstam sēdēt, rokas klēpī salikuši. Mēs esam tie, kas ar savu tagadējo darbu rada auglīgu augsni nākamo paaudžu sasniegumiem. Tikai mēs, balstoties pieredzē un iegūtajās zināšanās, varam radīt labāku nākotni.

Skolā jau aizvadīti pirmie pasākumi, teju pagājuši pirmie divi mācību gada mēneši. Laiks kā nepieradināts zvērs aiztrauc tālumā, vēl mirkli nozib tā pīlādžsārtās acis, un viss jau ir cauri. Noraugoties klasesbiedros, nevilšus iedomājos, cik ilgi gan vēl mēs būsim tādi - zināmā mērā bezrūpīgi, dzīves vētru nesalauzti. Aizgaiņāju pēkšņās iedomas un uzsmaidu rudens saulei. Reiz viss paies, taču pašlaik vēl vēlos ļauties mirkļa burvībai un izbaudīt to interesanto, grūto, sāpīgo, bet tomēr skaisto procesu, ko sauc par dzīvi.

Lai 7. un 10.klašu skolēniem aizraujošs jaunais sākums, bet divpadsmito klašu audzēkņiem krāšņs pēdējais gads ģimnāzistu kārtā! Brīnišķīgiem mirkļiem un pārvarētiem izaicinājumiem piepildītu Jauno mācību gadu visai skolas saimei!

Foto no personīgā arhīva

Elīza Kurcalte (11.a)

„Slepenais kods VV"

Kopš 2021.gada 15.oktobrī Latvijā tiek atzīmēta Valsts valodas diena, lai īpaši godātu latviešu valodu kā vienīgo valsts valodu Latvijā. Šis datums ir izvēlēts, jo 1998.gada 15.oktobrī Satversmes 4.pantā tika nostiprināta valsts valodas konstitucionālā vērtība: „Valsts valoda Latvijas Republikā ir latviešu valoda."

Šogad Latviešu valodas aģentūra piedāvāja skolās veikt Valsts valodas dienai veltītu sociālo eksperimentu „Slepenais kods VV". Eksperimentā piedalījās 54 Latvijas izglītības iestādes. Mūsu skolā to apņēmāmies vadīt mēs, 11.a un 11.b klases skolnieces Elīza Kurcalte un Karlīna Lodīte.

Eksperiments sākās ar frāzi „Sveicu Valsts valodas dienā!", pēc tam respondentiem bija jānosauc 5 vārdu savienojumi, kuros abi vārdi sākas ar burtu „V". Šī eksperimenta mērķis bija noskaidrot, vai cilvēku apziņā ir vārdu savienojums „valsts valoda". Eksperimentā piedalījās 37 skolēni un skolas darbinieki.

Madonas Valsts ģimnāzijas vārdu savienojumu TOP 5 pēc biežuma:

1. valsts valoda (10 reizes)
2. viltīgs vilks (4 reizes)
3. valsts vara (3 reizes)
4. veikla vāvere (3 reizes)
5. vasaras vakars, vējaina vieta, vācu valoda, vērtīgs viedoklis, valsts vēsture (katrs 2 reizes)

Pozitīvi vērtējams fakts, ka visbiežāk minētais vārdu savienojums bija „valsts valoda", tomēr to savās atbildēs iekļāva vien 10 no 37 aptaujātajiem. Eksperimenta rezultāti apliecina arī respondentu radošumu un izdomu.

Paldies visiem, kuri piekrita piedalīties eksperimentā. Paldies Latviešu valodas aģentūrai par sagatavoto interesanto eksperimentu. Latviešu valoda vieno!

Elīza Kurcalte (11.a)

ĪSZIŅAS

- Sācies 2026./2027.mācību gads. Lai pīlādžogu sārtais tonis sniedz mums enerģiju un mudina uz jauniem sasniegumiem!
- 2.septembrī ģimnāzijā noritēja saliedēšanās un adaptācijas diena.
- 7.septembrī, sanākot uz pirmo sēdi, jauno darba cēlienu uzsāka arī Skolēnu padome.
- 14. un 15.septembrī ģimnāzijā aizvadītas STEM dienas.
- 18.septembrī 2 ģimnāzijas komandas piedalījās 28.Karoga svētkos pulkveža Oskara Kalpaka dzimtas mājās „Liepsalas". 10.-12.klašu jauktā komanda izcīnīja 2.vietu.
- No 21. līdz 25.septembrim norisinājās Fukšu nedēļa, kurā 7. un 10.klašu skolēni tika iesvētīti ģimnāzistu kārtā.
- 25.septembrī skolēni un skolas darbinieki iesaistījās akcijā „Dažādo kurpju diena".
- Madonas Valsts ģimnāzija pievienojusies Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolu saimei.
- 1.oktobrī mūsu skolas skolēni piedalījās Madonas novada skolu sacensībās vieglatlētikā - izcīnītas 13 zelta, 11 sudraba un 7 bronzas medaļas.
- Šajā mācību gadā Jauniešu un vecāku žūrijas 2026 grāmatas lasīs un vērtēs 8.a un 11.a klases skolēni.
- 5.oktobrī koncertā „Zvaigznes satiekas uz sarkanā paklāja" sveicām mūsu skolotājus Skolotāju dienā.
- Oktobrī skolas stadionā notika futbola turnīrs. Uzvaru izcīnīja 7.klašu komanda un 11.klašu komanda.
- 7.oktobrī kopā piedzīvojām leģendārās basketbolistes Uļjanas Semjonovas stāstu - noskatījāmies filmu „Uļa".
- 14.oktobrī ģimnāzijas komanda Madonas novada futbola sacensībās 7.-9.klašu grupā izcīnīja 1.vietu.
- 15.oktobrī skolas sportisti Madonas novada izglītības iestāžu rudens krosā ieguva 5 zelta, 4 sudraba un 4 bronzas medaļas.
- Visu oktobri skolā norisinās dzīvnieku aizsardzības dienai veltīts aktivitāšu cikls „Dod ķepu, draugs!".
- 30 gadi Valsts ģimnāzijā Latvijā. Lepojamies, ka Madonas Valsts ģimnāzija ir daļa no Latvijas Valsts ģimnāziju saimes.

Elīza Kurcalte (11.a)

Nekad nepadoties un vienmēr vēlēties vairāk

Katrai skolai ir savs stāsts, savi cilvēki un savas pārmaiņas. Šajā mācību gadā mūsu skolas saimei ir pievienojusies jauna direktore, kurai šī vieta nav sveša. No skolas sola līdz direktores amatam, viņas ceļš ir atvedis atpakaļ vietā, kur reiz aizvadīti skolas gadi. Taču, kas slēpjas aiz direktores amata? Kādas atmiņas viņai saistās ar saviem skolas gadiem? Intervijā centāmies iepazīt mūsu jauno skolas direktori tuvāk.

Kādi ir Jūsu pirmie iespaidi par mūsu skolu, skolēniem un skolotājiem?

Pirmkārt, esmu patiesi priecīga un lepna, ka esmu šeit. 2003.gadā absolvēju Madonas pilsētas ģimnāziju, un pēc mūsu izlaiduma skola ieguva valsts ģimnāzijas statusu. Un tagad vairāki mani skolotāji ir kļuvuši par maniem kolēģiem. Tā ir ļoti īpaša sajūta.

Viens no pirmajiem pārsteigumiem bija klusie starpbrīži. Man ļoti patīk redzēt, kā skolēni kopā pavada laiku sporta zālē, sarunājas un atbalsta cits citu. Mūsu skolēni ir gudri, talantīgi un ar savu viedokli. Man patīk, ja jaunieši nebaidās jautāt "Kāpēc?" vai piedāvāt darīt kaut ko citādi. Tas parāda, ka viņiem rūp sava skola. Un vēl esmu sapratusi vienu - šajā skolā ir ļoti daudz, ar ko lepoties! Gan skolēnu talanti mācību darbā, sportā, mākslā un mūzikā, gan profesionāli pedagogi. Mans uzdevums ir palīdzēt šīm stiprajām pusēm kļūt vēl redzamākām.

Ko vajadzētu mainīt Madonas Valsts ģimnāzijā? Ko noteikti vēlaties saglabāt nemainīgu?

Zināt, es neesmu atnākusi uz Madonas Valsts ģimnāziju ar domu: „Tagad es te visu mainīšu!". Man svarīgāk ir saprast, kas jau darbojas labi, un kopā ar skolas saimi domāt, ko varam darīt vēl labāk. Mana pārliecība ir, ka veiksmīga skolas attīstība balstās uz cieņpilnu sadarbību un pārdomātām pārmaiņām. Svarīgi ir vispirms ieklausīties un tikai pēc tam pieņemt lēmumus. Tādēļ pirmajā darba gadā mans mērķis nebūs radikāli mainīt esošo sistēmu, bet iepazīt skolu, kolektīvu, stiprināt tās stiprās puses un kopā ar kolektīvu īstenot attīstības plānā noteiktos 2026./2027.gada mērķus.

Šai skolai ir savs raksturs, vēsture, tradīcijas un cilvēki, kuri tajā ieguldījuši ļoti daudz darba. To es patiesi cienu. Es vēlos, lai mūsu skolā ikviens justos piederīgs, sadzirdēts un novērtēts. Lai skolēniem būtu drosme uzdot jautājumus, izteikt idejas un arī kļūdīties, jo kļūdīšanās ir daļa no mācīšanās. Madonas Valsts ģimnāzijas lielākā vērtība ir augsti mācību sasniegumi.

Un ir arī pavisam ikdienišķas vēlmes. Piemēram, gribētos, lai noteiktajās dienās skolas forma būtu pašsaprotama lieta, nevis iemesls kārtējam atgādinājumam. Un lai starpbrīžos mēs vairāk skatītos cits citam acīs, nevis telefonu ekrānos. Varbūt tieši tā sākas kāda jauna draudzība.

Kādas ir lielākās pārmaiņas, kuras plānojat ieviest tuvākā gada laikā?

Es domāju, ka pārmaiņām skolā jābūt pārdomātām. Ne katra jauna ideja ir labāka par to, kas jau darbojas. Tuvākajā laikā būtu svarīgi veidot vidi, kurā ikvienam ir iespēja augt. Izvērtējot skolas budžetu, pirmajā darba gadā varētu uzsākt skolēnu līdzdalīgās budžetēšanas iniciatīvu, dodot skolēniem iespēju iesniegt un īstenot projektus skolas vides un mācību procesa pilnveidei. Šī iniciatīva attīstītu atbildību, līderību un piederības sajūtu savai skolai. Īpaši vēlos, lai skolēnu viedoklis nebūtu tikai formalitāte. Jūs esat tie, kuru dēļ skola pastāv, tāpēc jūsu idejas, novērojumi un priekšlikumi ir ļoti nozīmīgi. Es gribu, lai mēs lepojamies ar to, kas jau sasniegts, bet vienlaikus nebaidāmies sapņot par to, ko vēl varam paveikt.

Kāds bija Jūsu skolas laiks? Vai bijāt teicamniece, klusā radošā dvēsele vai varbūt reizēm sastrādājāt kādas blēņas?

Laikam jau vairāk biju teicamniece un klases līdere, nevis klusā sēdētāja pēdējā solā. Pamatskolā mācījos ļoti labi. Mana klases audzinātāja vēlāk atcerējās, ka jau toreiz labprāt uzņēmos iniciatīvu un vadošo lomu. Iespējams, vadītājas raksturs manī sāka veidoties jau skolas laikā.

Bet nevajag domāt, ka man viss vienmēr padevās viegli. Pārejot mācīties uz ģimnāziju, lielākais izaicinājums bija angļu valoda. Toreiz mums nebija tik daudz iespēju to apgūt ikdienā- nebija ne tik plaša interneta satura, ne tik daudz iespēju dzirdēt un lietot valodu kā šodien. Tagad, klausoties, cik brīvi jaunieši runā angliski, es viņus patiesi apbrīnoju. Un tas man atgādina, ka katrai paaudzei ir savas stiprās puses.

Tālāk augstskolā, izturot konkursu, visus gadus mācījos par valsts budžeta finansējumu.

Kādi mācību priekšmeti Jums padevās skolas laikā?

Man ļoti patika matemātika un sports. Mācības kopumā padevās ļoti labi, tāpēc skolā īsti nebija tāda priekšmeta, kuru ļoti negribētu apmeklēt. Manuprāt, ikviens no mums atceras ne tikai mācību priekšmetus, bet arī skolotājus, kuri tos mācīja. Reizēm tieši skolotājs ir tas, kurš liek iemīlēt kādu priekšmetu, un reizēm- gluži pretēji.

Bet, ja jautājat par mācībām ārpus skolas, tad man ir viens stāsts. Deviņus gadus mācījos mūzikas skolā un spēlēju akordeonu. Un jāatzīst- ne vienmēr uz nodarbībām devos ar lielu prieku.

Interesantākais ir tas, ka pēc mūzikas skolas absolvēšanas akordeonu vairs neesmu ņēmusi rokās. Taču šodien esmu pateicīga par to laiku. Mūzikas skola man iemācīja ne tikai dzirdēt mūziku un dziedāt, bet arī pacietību un neatlaidību. Tāpēc, ja kādreiz šķiet, ka kāds mācību priekšmets vai nodarbība ir pilnīgi nevajadzīga, nesteidzieties ar secinājumiem. Iespējams, pēc gadiem domāsiet citādi.

Kas Jūs dzīvē visvairāk motivē un liek no rīta izkāpt no gultas ar smaidu?

Visvairāk mani motivē cilvēki un sajūta, ka tam, ko daru, ir jēga. Un vēl mani ļoti iepriecina mazie ikdienas mirkļi. Reizēm tieši viens sirsnīgs „paldies" var padarīt visu dienu gaišāku. Bet vispār- atklāšu noslēpumu- agri rīti man nepatīk un neizraisa smaidu. Esmu vakara cilvēks, labāk strādāju vakaros.

Kādi ir Jūsu hobiji? Ko Jums visvairāk patīk darīt brīvajā laikā?

Ja godīgi, reizēm šķiet, ka manā diennaktī vajadzētu vairāk nekā 24 stundas. Man ļoti patīk fotografēt. Ir kaut kas īpašs tajā, ka vari apturēt mirkli- smaidu, emocijas, skaistu dabas skatu- un saglabāt to atmiņām.

Patīk arī ceļot un sportot kopā ar ģimeni. Regulāri piedalāmies „Stirnu buka" sacensībās. Taču vislielākā mūsu ģimenes aizraušanās ir florbols. Jau 20 gadus esmu komandas "Kalsnava/Madona" menedžere. Mans vīrs ir florbola treneris un spēlētājs, florbolu spēlē arī visi trīs bērni. Tā nu mūsu ģimenē brīvdienas bieži nozīmē nevis mierīgu atpūtu mājās, bet sporta zāles, sacensības, pārbraucienus un emocijas tribīnēs.

Brīvprātīgi darbojos biedrībā „Kalsnavas jaunieši", kur, realizējot dažādus iniciatīvu projektus, ir izdevies labiekārtot apkārtējo vidi. Piemēram, pavisam nesen Jaunkalsnavā izveidojām trenažieru zāli.

Man patīk būt kustībā, darboties kopā ar cilvēkiem un redzēt rezultātu. Laikam tāpēc arī skolas vadība man ir tik tuva - viena cilvēka spēkiem visu paveikt nevar, bet laba komanda spēj ļoti daudz.

Jūsu novēlējums Madonas Valsts ģimnāzijas skolēniem?

Es ļoti gribētu, lai jūs savus ģimnāzijas gadus atcerētos ar prieku. Ne tikai pārbaudes darbus, atzīmes un eksāmenus, bet arī draugus, skolotājus, kopīgos piedzīvojumus un mirkļus, kuros jutāties patiesi laimīgi.

Nebaidieties sapņot lielus sapņus. Nebaidieties mēģināt, kļūdīties un sākt no jauna. Un novērtējiet cilvēkus, kuri jums ir līdzās.

Man gribētos, lai ikviens no jums, pēc gadiem atceroties Madonas Valsts ģimnāziju, varētu teikt: „Tā bija mana skola, un es lepojos, ka tur mācījos!"

Nekad nepadoties un vienmēr vēlēties vairāk!

Foto no direktores personīgā arhīva

Laura Pavlovska (12.c)

Skolēnu padomes prezidenta ikdienas aizkulises

Liela atbildība sākas ar katru mazo ikdienas izvēli. Kļūstot par skolas prezidentu, **Niks Stepanovs (12.a)** ir uzņēmies vadīt ne tikai skolēnu padomi, bet arī pārstāvēt katra skolēna balsi. Bet kāds ir viņa paša ikdienas solis starp kontroldarbiem, sanāksmēm un skolas pasākumu organizēšanu? Intervijā Niks dalās pieredzē par to, kā amats mainījis viņa dienas ritmu un kādas ieceres viņš plāno pārvērst darbos.

Kas bija tas izšķirošais brīdis vai ideja, kas Tev lika saprast, ka vēlies kandidēt un kļūt par skolas prezidentu?

Es darbojos Skolēnu padomē jau no 7.klases, līdz šim ir padarīts daudz, un tad sapratu, ka varētu padarīt vēl vairāk, kļūstot par prezidentu. Noteikti arī apkārtējo pamudinājums un apziņa, ka 12.klase būs pēdējais gads šajā skolā un pēdējā iespēja vēl kaut ko paveikt.

Kā izskatās Tava skolas diena, un kā Tev izdodas apvienot mācības, prezidenta pienākumus un brīvo laiku?

Mana skolas ikdiena ir diezgan aizņemta, dažreiz pat nākas daudz darbu paveikt starpbrīžos, bet, protams, neaizmirstu par mācībām. Mēdzu arī smieties, ka prezidenta amats ir kā darbs, no rīta 8.00 atnāku uz skolu un 17.00 vakarā eju mājās. Brīvā laika sanāk maz, bet es gūstu enerģiju no pavadītā laika padomē un paveiktajiem darbiem.

Kādi ir pirmie jauninājumi vai pasākumi, ko plāno ieviest mūsu skolā jau šajā mācību gadā?

Jau šobrīd tiek aktīvi strādāts pie tā, lai sektoru darbība skolā būtu ideālā kārtībā, prezidenta uzdevums ir visam tam sekot līdzi un turēt roku uz pulsa. Tāpat noteikti tiks saglabātas visas skolas tradīcijas un laika gaitā arī nāks jaunas, manuprāt, ģimnāzista ikdiena jau ir piepildīta ar dažādām aktivitātēm, bet esmu gatavs uzklausīt vēl jaunus ierosinājumus, jo svarīgākais ir tas, ko vēlas paši skolēni.

Kas Tev pašam visvairāk patīk mūsu skolā?

Vismīļākā vieta visā skolā man, protams, ir skolēnu padome, ar to tiešām vienmēr esmu lepojies, tie ir mūsu talantīgākie skolēni, gan mācību, gan radošajā ziņā. Mūsu skolas pasākumi vienmēr ir izcilā kvalitātē, un tas ir pateicoties tikai un vienīgi visiem, kas iesaistās pasākumu tapšanā. Un noteikti vēlētos saglabāt visas tradīcijas, kas mums ir, jo tās jau ir daļa no mūsu skolas.

Vadīt Skolēnu padomi ir liela atbildība. Kas Tev šķiet visgrūtākais šajā amatā?

Šajā amatā grūtākais ir pieņemt lēmumus, kas skar daudz cilvēku. Ne vienmēr visiem būs viens viedoklis, tāpēc svarīgi ir uzklausīt un meklēt labāko risinājumu. Kā arī atrast laiku, lai varētu kārtīgi visu saplānot, katram ir savas darīšanas, savas ārpusskolas aktivitātes, dažreiz grūti pielāgoties visiem.

Laba komanda ir panākumu atslēga. Kā Tu raksturotu savu Skolēnu padomes komandu?

Pilnīgi noteikti laba komanda ir panākumu atslēga, es vienmēr esmu teicis, ka sadarbojoties mēs varam paveikt lielas lietas. Mana komanda ir pati labākā, mums ir daudz izdarīgu cilvēku, un mēs varam pieņemt lēmumus ļoti viegli, galvenais ir visus uzklausīt un atrast vislabāko kopsaucēju.

Kā skolēni var ar Tevi sazināties, ja viņiem ir kāda ideja, problēma vai ierosinājums skolas dzīves uzlabošanai?

Droši var nākt klāt skolā, nevajag no manis baidīties, esmu tāds pats skolēns kā pārējie. Tāpat arī var rakstīt sociālajos tīklos, esmu vienmēr bijis atsaucīgs un ar lielāko prieku uzklausīšu katru ideju, arī katru sūdzību. Ja kāds gribēs tāpat vien parunāties, man tas tikai sagādās prieku.

Kāds ir Tavs iecienītākais ēdiens skolas pusdienās, kurš dod spēku pēdējām mācību stundām?

Mans iecienītākais skolas pusdienu ēdiens noteikti ir rīsi ar vistas stilbiņu, tas sanāk diezgan reti, bet, kad ir, tad tie ir svētki. Ja vēl klāt ir kāds biezpiena sieriņš vai jogurts, tad spēks atlikušai dienai garantēts.

Ar ko Tu nodarbojies ārpus skolas sienām? Kas Tev palīdz pārlādēt baterijas pēc saspringtas dienas?

Ārpus skolas sienām dziedu korī, lai gan tās pašas skolas sienas vien sanāk, vēl dejoju tautas dejas un brīvdienās mēdzu aizbraukt makšķerēt, tas tiešām palīdz pārlādēt baterijas. Patīk arī vienkārši pabraukāt ar mašīnu, uzslēgt skaļi mūziku un atslēgties no dienas steigas.

Kāds ir Tavs galvenais novēlējums visiem mūsu skolas skolēniem un skolotājiem šim gadam?

Novēlu, lai mēs šo gadu ne tikai pavadām, bet arī pa īstam izdzīvojam. Lai mums ir cilvēki, ar kuriem kopā varam smieties, piedzīvot un arī pārvarēt grūtākos brīžus. Un lai gada beigās paliek ne tikai labas atzīmes, bet arī sajūta, ka šis bija laiks, ko būs vērts atcerēties.

Apkopojot dzirdēto, droši varam teikt, ka ar Niku Stepanovu priekšgalā Skolēnu padome turpinās savu darbu ar mērķtiecību un entuziasmu. Galvenais uzsvars tiks likts uz sapratni, atbalstu un stabilu skolas ikdienas gaitu uzturēšanu.

Lai šis mācību gads atnes vērtīgu pieredzi gan pašam prezidentam, gan visai skolas saimei!

Foto autors Māris Stiprais

Loreta Ilonda Lazdiņa (12.a)

Iespēja iepazīt vēlēšanu procesu

Signālvēlēšanas ir vēlēšanu simulācija jauniešiem, kuras mērķis ir iepazīt reālu vēlēšanu procesu, pilnveidot kritisko domāšanu un veicināt interesi par sabiedriski politiskajiem procesiem. 25.septembrī Madonas Valsts ģimnāzijas vidusskolēniem bija iespēja paust savu viedokli, piedaloties Signālvēlēšanās. Skolēniem bija iespēja balsot par tiem pašiem deputātu kandidātu sarakstiem, kas piedalījās 3.oktobra 15.Saeimas vēlēšanās.

Vēlētāju aktivitāte Madonas Valsts ģimnāzijā bija augsta - no 195 vidusskolēniem Signālvēlēšanās piedalījās 137 balstiesīgie (70,26 %), nepiedalījās 58 skolēni (29,74%). Signālvēlēšanu rezultāti Madonas Valsts ģimnāzijā:

1. Progresīvie - 40 balsis
2. Apvienotais saraksts - 32 balsis
3. Nacionālā apvienība „Visu Latvijai"- „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK" - 31 balss
4. Zaļo un Zemnieku savienība - 14 balsis
5. Latvijas attīstībai - 5 balsis
6. Jaunā Vienotība - 4 balsis
7. Latvija pirmajā vietā - 4 balsis
8. Gobzema saraksts - 2 balsis
9. Politisko partiju apvienība „Saskaņas Centrs" - 2 balsis
10. Suverēnā vara/Apvienība Jaunlatvieši - 1 balss
11. Austošā Saule Latvijai - 1 balss
12. Mēs mainām noteikumus - 0 balsis
13. JKP Jaunā konservatīvā partija - 0 balsis
14. Politiskā partija „Stabilitātei!" - 0 balsis

Mūsu skolas rezultāti teju sakrīt ar Signālvēlēšanu valsts rezultātiem (proti, 1.vieta Progresīvie, 2.vieta Apvienotais saraksts, 3.vietā Latvija pirmajā vietā), bet šie rezultāti ļoti atšķiras no 15.Saeimas vēlēšanu iznākuma (1.vieta Apvienotais saraksts, 2.vieta Latvija pirmajā vietā, 3.vieta Suverēnā vara/Apvienība Jaunlatvieši).

Signālvēlēšanu koordinators Madonas Valsts ģimnāzijā **Niks Stepanovs (12.a)** dalās pārdomās: „Signālvēlēšanas bija ļoti laba iespēja vidusskolēniem saprast, kā notiek viss vēlēšanu process un par ko tad arī balsot īstajās vēlēšanās tiem, kam bija iespēja to izdarīt. Es biju arī viens no koordinatoriem šajā procesā, tāpēc, kad beidzās balsošana, man bija jāpiedalās arī balsu skaitīšanā un protokolēšanā. Šis process arī nebija viegls, viss jāpārbauda vairākas reizes, un jāaizpilda vairākas formalitātes. Bet tas lika saprast, cik vēlēšanas ir nopietns process, un kādā veidā tad arī tiek noskaidrots jaunais Saeimas sastāvs. Manuprāt, tiešām viss izdevās, un skolēni arī paši novērtēja šo iespēju, noteikti šis jāturpina arī visās turpmākajās vēlēšanās."

Signālvēlēšanu koordinatore Madonas Valsts ģimnāzijā **Dagnija Nikola Dieriņa (11.c)** atzīst: „Manuprāt, piedalīšanās Signālvēlēšanās bija brīnišķīgs un ļoti noderīgs lēmums. Runājot par pašu vēlēšanu procesu, visvieglāk bija tās koordinēt, nebija lielu problēmu. Tomēr pats balsu skaitīšanas process bija ļoti sarežģīts: bija uzmanīgi jāsašķiro visas balsis, atsevišķi jāatdala katras partijas grozītie un negrozītie biļeteni, pēc tam jāskaita veiktās atzīmes papīra protokolos un noslēgumā vēlreiz viss jāpārnes uz datora. Process bija garš, apmēram trīs stundas, un tas prasīja ļoti lielu koncentrēšanos, iedziļināšanos, izpratni un precizitāti.

Kopumā man ļoti patika. Domāju, ka arī skolēniem šis projekts bija ļoti noderīgs nākotnei, jo visiem pienāks brīdis, kad būs jāpiedalās īstajās vēlēšanās un jāizdara sava izvēle, kuru politiķu rokās uzticēt savu balsi. Kā redzējām, tas nemaz nav tik viegli."

Madonas Valsts ģimnāzijas Eiropas Parlamenta vēstniece un Signālvēlēšanu dalībniece **Elīza Celmiņa (11.c)** stāsta: „Manuprāt, Signālvēlēšanas bija lielisks veids, kā iesaistīt jauniešus Latvijas politiskajā situācijā. Neskatoties uz to, ka pati vēl balsot nevaru, domājot par Signālvēlēšanām un par ko balsošu, ļoti iedziļinājos visu partiju programmās, pētīju kandidātus. Šīs zināšanas noteikti nav velti iegūtas un noderēs man nākotnē - skolā, nākamajām Saeimas vēlēšanām vai arī vienkārši kādā sarunā par politiku. Skatoties uz Signālvēlēšanu rezultātiem, var arī redzēt, kādas vērtības ir svarīgākās Latvijas jauniešiem. Kaut gan rezultāti politiskajā situācijā valstī neko nemainīs, tie noteikti ļauj politiķiem aizdomāties, kā attīstīt valsti pēc jauniešu vēlmēm, jo tomēr mēs esam valsts nākotne."

Elīza Kurcalte (11.a)

Kas notiek Lielbritānijā ?

Vai esi dzirdējis jaunumus no Lielbritānijas? Šoruden gaisā virmo nopietnas pārmaiņas – valsts, kuru līdz šim pazinām kā vienotu veselumu, varētu piedzīvot lielas pārmaiņas. Kas īsti tur notiek un kāpēc par to runā visā pasaulē?

Viss sākās šī gada 14.septembrī Velsas galvaspilsētā Kārdifā. Tur uz kopīgu sanāksmi pulcējās trīs reģionu – Skotijas, Velsas un Ziemeļīrijas – līderi. Šī tikšanās nebija parasta politiska saruna, jo tās laikā tika parakstīts nozīmīgs kopīgs paziņojums. Sanāksmes dalībnieki vienojās par vienu galveno ideju - katrai tautai ir tiesības pašai izlemt savu nākotni. Līderi pat izteicās diezgan tieši, paziņojot, ka „Vestminstera laikam pienāk beigas".

Vēlme pēc neatkarības Lielbritānijā nav jauna. Piemēram, jau 2014.gadā Skotijā notika tautas balsošana par neatkarību, taču toreiz vairākums iedzīvotāju nobalsoja pret to (aptuveni 55% bija pret un 45% par), un Skotija palika Apvienotajā Karalistē. Tomēr tagad situācija ir mainījusies, jo vairāku reģionu politiskie spēki vienlaicīgi izvirzījuši mērķi iet neatkarības ceļu.

Lielbritānija sastāv no 4 daļām: Skotijas, Velsas, Ziemeļīrijas un Anglijas, un 3 valstu partijas un parlamenti izvirzīja savu vēlmi kļūt par atsevišķām, neatkarīgām Republikām, bet tādā gadījumā „sabruks" Lielbritānija jeb Apvienotā Karaliste, kuru mēs zinām.

Eksperti norāda, ka šāds process nebūt nenotiks vienas dienas laikā. Tā ir gara un sarežģīta juridisku procedūru ķēde, kas prasa ne tikai valdību sarunas, bet arī vairākus tautas balsojumus jeb referendumus, tāpēc paies vēl ilgs laiks, līdz redzēsim galīgos rezultātus.

Sekosim līdzi notikumiem!

Foto no interneta dzīlēm

Sabīne Zenčonoka (8.c)
Nadīna Eglīte (8.c)

Pie jaunu tradīciju šūpuļa stāvot

Jau 11.gadu Latvijas skolas tiek aicinātas iesaistīties Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolu *(turpmāk tekstā arī - EPVS)* programmā, kuras mērķis ir vairot skolēnu zināšanas par Eiropas parlamentāro demokrātiju, Eiropas Parlamenta lomu un Eiropas vērtībām. Sākot ar šo mācību gadu, arī Madonas Valsts ģimnāzija ir pievienojusies Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolu saimei.

Mūsu Eiropas Parlamenta vēstnieku pulciņu veido direktores vietniece plašākas skolēnu izglītības pieredzes jomā Raivita Sondore un 9 gudri, aktīvi un zinātkāri jaunieši: Elīza Kurcalte, Karlīna Lodīte, Elīza Celmiņa, Karīna Laura Grosa, Jēkabs Lodītis, Roberts Plešs, Alekss Purens, Kārlis Rozentāls un Reinis Rēķis. Mūsu - jauniešu - ir tikpat daudz, cik Eiropas Parlamenta *(turpmāk tekstā arī - EP)* deputātu no Latvijas!

Neiztikt arī bez vēstures skolotāju Emeritas Beļaunieces un Maritas Kazakevičas padomiem un atbalsta. Paldies jums, zinām, ka varam uz jums paļauties!

Trim no mums - man (Elīzai Kurcaltei), Karlīnai un Jēkabam - jau ir pieredze, kas gūta, darbojoties EPVS programmā Pļaviņu vidusskolā. Esmu uzņēmusies vadītājas pienākumus, tāpēc šī pieredze lieti noder turpmākās darbības plānošanā. Mūsu komanda ir tiešām brīnišķīga - zinām, ka varam viens uz otru paļauties, un papildinām viens otra idejas, tādējādi nonākot pie labākā rezultāta.

Šī mācību gada tēma ir „Ko svarīgu jāveic Eiropas Savienībā?", kuras ietvaros mums jāizstrādā politiskās idejas īstenošanas plāns.

Jau septembrī aktīvi uzsākām savu darbību, organizējot Eiropas valodu dienai veltītu viktorīnu 7.-12.klašu skolēniem. Laikā no 24. līdz 30.septembrim viesojoties pie klasēm mācību stundās, stāstījām par šo dienu un lūdzām izpildīt sagatavoto viktorīnu. Jāteic, ka ugunskristības - pirmā organizētā aktivitāte - noritēja veiksmīgi, un jau 25.septembrī, dienā, kad mūsu skolā notika Signālvēlēšanas, īstenojām nākamo aktivitāti - pie vēlēšanu iecirkņa piedāvājām vēlētājiem nofotografēties ar plakātiem, uz kuriem bija saukļi, kas mudināja piedalīties vēlēšanās. Protams, ka nobalsojām arī paši. 15.oktobrī, Valsts valodas dienā, ņemot vērā, ka latviešu valoda ir viena no 24 Eiropas Savienības oficiālajām valodām un turpinot Eiropas valodu dienā aizsākto valodu tematiku, mēs - es un Karlīna - skolā vadījām Latviešu valodas aģentūras organizēto sociālo eksperimentu „Slepenais kods VV". Plašāk par eksperimenta mērķi, norisi un rezultātiem lasāms rakstā „Slepenais kods VV".

23.oktobrī piedalījāmies Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolu 2026./2027.mācību gada atklāšanas pasākumā Rīgas Valsts 3. ģimnāzijā, kur guvām ieskatu programmas šī gada tēmā un veicamajos uzdevumos.

Turpinājumā - kolēģu viedokļi par EPVS programmu. **Karīna Laura Grosa (12.a)** uzsver: „EPVS ir lielisks veids, kā iepazīstināt jauniešus ar Eiropas Savienību, tās vērtībām un darbības principiem. Tā ir iespēja ne tikai iegūt jaunas zināšanas, bet arī izprast, kā Eiropas Savienība ietekmē mūsu ikdienu, kādas iespējas tā sniedz jauniešiem un kā ikviens no mums var iesaistīties tās veidošanā. EPVS palīdz paplašināt redzesloku, veicina kritisko domāšanu un mudina jauniešus kļūt par aktīviem un zinošiem Eiropas pilsoņiem." **Kārlis Rozentāls (12.b)** atzīst: „EPVS ir iespēja uzzināt padziļināti, kā Latvijā un Eiropas Savienībā tiek pieņemti likumprojekti. Uzzināt vairāk par Eiropas Parlamenta darbību un par pašu Eiropas Savienību. Kā arī iespēja satikt Eiropas Parlamenta deputātus un apmeklēt citu valstu vēstniecības Rīgā."

Uz tikšanos nākamajos Madonas Valsts ģimnāzijas EP vēstnieku organizētajos pasākumos! Turpinājums sekos!

Foto no MVĢ EP vēstnieku arhīva

Elīza Kurcalte (11.a)

Lasām kopā

Vai jūs varat iedomāties pasauli, kurā izdzīvošana ir pārvērsta par nežēlīgu TV šovu? Tieši to piedāvā Sūzenas Kolinsas romāns „Bada spēles". Tas aizved lasītājus uz Panemu, kas ir no Ziemeļamerikas drupām uzceltā impērija, kuru stingri pārvalda visvarenais Kapitolijs.

Divas reizes gadā 12 valsts apgabaliem ir jāizsaka ikgadējais gods un jāsūta visdārgākais - viens zēns un viena meitene, kuri sacentīsies izdzīvošanas spēlē. Stāsts griežas ap sešpadsmitgadīgo Katnisu Everdīnu, ievelkot notikumu virpulī, kur nekas nav tā kā šķiet, kur deja starp draugiem un ienaidniekiem, mīlestību un naidu ir kā uz naža asmens.

Kādas ir cilvēka izturības robežas un cik tālu cilvēks var doties, lai paliktu dzīvs un saglabātu savu cieņu? Vai šādā spēlē vispār ir iespējams uzvarēt?

Sūzenas Kolinsas meistardarbs liek lasītājam uzdot neērtus jautājumus par līdzcietību, netaisnību un to, cik viegli sabiedrība var pierast pie citu ciešanām, ja tās tiek pasniegtas kā izklaide. Katnisas drosme, neatlaidība un uzticība savām vērtībām iedvesmo, padarot šo romānu par neaizmirstamu un emocionāli spēcīgu lasāmvielu ikvienam.

Foto no interneta dzīlēm

Ieva Dailīdena(10.c)
Enija Līna Elijāse(10.c)
Madara Līva Meldere(10.c)

7.a klase – kopā mēs varam vairāk

Šogad mēs, 7.a klase, esam uzsākuši jaunu piedzīvojumu ģimnāzijā. Viss ir mazliet citādi — jauni skolotāji, jauni klasesbiedri un jauni izaicinājumi.

Mūsu klasē netrūkst smieklu, jautrības un pozitīvu emociju. Kopā vienmēr atrodam iemeslu pasmieties, un garlaicīgi mums noteikti nav. Mums ir patiešām lieliska klase, kurā valda draudzība un prieks.

Mēs kopā mācāmies, smejamies, atklājam jaunas iespējas un atbalstām cits citu gan priekos, gan grūtākos brīžos. Esam gatavi jauniem izaicinājumiem, piedzīvojumiem un iespējām atklāt savus talantus. Ar katru kopā pavadīto dienu kļūstam saliedētāki, iegūstam jaunu pieredzi un veidojam atmiņas, kas paliks ar mums vēl ilgi.

Mēs ticam, ka mūsu spēks slēpjas draudzībā, savstarpējā atbalstā un priekā būt kopā. Mēs vēl tikai sākam savu ģimnāzijas stāstu, un priekšā mūs gaida daudz jaunu piedzīvojumu.

Foto autors Māris Stiprais

Emīlija Ščucka (7.a)
Linda Beļauniece (7.a)

Aktīvā un daudzpusīgā 7.b

Katra klase ir citāda. Vienā klasē intraverti, citā nebeidzami runātāji, bet vēl citā erudīti, mākslinieki un sportisti, un tādi esam arī mēs - 7.b klase.

Mūsu klase ir ļoti daudzpusīga. Lai gan katram ir savi talanti un intereses, mūs 7.b klasi vieno sports un māksla. Mūsējie ir sasnieguši teicamus rezultātus dažādos sporta veidos, taču mūsu klasē netūkst arī radošu personību. Daži savu talantu attīsta mākslas skolā. Bet tas nav viss, mūsu klasē ir arī aktīvi dejotāji, kas vienmēr ir gatavi izdomāt jaunus deju soļus un kustības skolas pasākumiem. Protams tie nebūt nav visi mūsu klases talanti-to ir tik daudz, ka katru no tiem uzskaitīt būtu gandrīz neiespējami.

Parasti, sākot gadu ar jauniem klasesbiedriem, ir grūti, jo tu īsti nevienu nepazīsti, bet mūsu klase atšķiras, jo mēs jau pirmajā nedēļa sadraudzējāmies, atradām kopīgu valodu un kļuvām par saliedētu klasi.

Mēs arī piedalāmies dažādos pasākumos, kā, piemēram, TV spēle „Gudrs, vēl gudrāks", kur startēja mūsu klasesbiedrs Eduards. Seši no mums Eduardu atbalstīja arī klātienē. Mēs ļoti lepojamies ar Eduardu, viņa apņēmību un drosmi piedalīties šajā izaicinājumā.

Mūsu klase ir arī lieli ģeogrāfijas cienītāji. Mēs piedalījāmies Vidzemes Jauno ģeogrāfu skolas Baltijas ģeogrāfijas olimpiādē, kas norisinājās Valmierā 10.oktobrī, kur arī mūsu klases pārstāvjiem bija diezgan labi rezultāti.

Un kā jau lieli sportisti – astoņi no mūsu klases piedalījās Madonas novada skolu krosā 500 m un 1 km distancēs un izcīnīja vienu zelta un divas sudraba medaļas. 14.oktobrī ģimnāzijas stadionā mūsu klases pārstāvji skolas komandā piedalījās novada futbola sacensībās un saņēma godalgoto pirmo vietu.

Ir pagājuši tikai dvi mēneši, bet mūsu klase jau nes godu ģimnāzijai, pierāda, cik spējīgi mēs esam un sasniedzam teicamus rezultātus dažādās jomās.

Foto autors Māris Stiprais un no 7.b klases arhīva

Alma Elksnīte (7.b)
Rūta Peilāne (7.b)

Mierīgā 10.a

klases audzinātājs Oskars Jeske ar savu pozitīvo attieksmi un radošu skatījumu uz dzīvi palīdz mums kļūt vēl vienotākiem .

Sākumā bijām kautrīgi un cits citam sveši, taču mēneša laikā jau paliekam arvien vairāk saliedēti. Savu saliedētību pārbaudījām un nostiprinājām šī gada Fukšu pasākumā, kopā izturot pārbaudījumus un iesvētības.

Klases vecākā **Samanta Putniņa** par 10.a klasi saka: „Manuprāt, mūsu klase ir ļoti radoša un daudzveidīga, jo katrs no mums ir ar savu talantu dažādās jomās. Lai gan daudzi esam nākuši no dažādām klasēm, jau pirmā mēneša laikā, īpaši Fukšu nedēļā, esam ļoti satuvinājušies, un man šķiet, ka nākotnē kļūsim vēl tuvāki un izveidosim patiešām *foršu* klases kolektīvu."

Arī turpmāk esam gatavi jauniem piedzīvojumiem, jau kopā ar pārējām 10.klasēm plānojam ekskursiju, gatavi veidot jaunas un jautras atmiņas. Lai gan neesam pati skaļākā klase, mums netrūkst labu ideju un potenciāla.

Foto autors Māris Stiprais

Laura Krampe (10.a)

No 1.septembra Madonas Valsts sanākuši darbīgi jaunieši no Ērgļiem, Lubānas, Vestienas, Lauteres un, protams, no Madonas. Mūsu klasē ir 14 meitenes un 3 puiši, kuri kopā veido neatlaidīgu un zinātkāru kolektīvu. Mūsu mīļais

Likteņa savestie – 10.b

10.b klasē mācās aizrautīgi un radoši skolēni. Kopā mēs esam 18, 10 jaunas dāmas un 8 topošie džentelmeņi. Savā ziņā mēs esam izredzētie, jo savā paspārnē mūs ir paņēmusi mūsu mīļā klases audzinātāja Vija Bebriša. Viņa par mums rūpējas gluži kā par saviem bērniem, iespējams, pat vēl labāk. Ģimenisko sajūtu guvām 2.septembra saliedēšanās dienā, kad skolotāja mūs silti sagaidīja savās mājās, un ne tikai viņa, bet arī viņas enerģiskie un labi audzinātie suņi.

Fukšu nedēļa mūs satuvināja vēl ciešāk, jo mums vajadzēja sadarboties, lai izdzīvotu „nežēlīgos" divpadsmito sodus un pārbaudījumus.

Ir pagājuši tikai nepilni divi mēneši, tomēr mūsu klasei noteikti nav trūcis daudz piedzīvojumu. Tagad, kad esam kā viens vesels, neviens pārbaudījums neliksies grūts un nepārvarams, tieši tādēļ turpināsim šo vidusskolas ceļu ar paceltām galvām.

Foto autors Māris Stiprais

Gustavs Ļentovičs (10.b)

10.c un nekas vairāk

Būsim godīgi! Katra klase rakstīs par to, ar ko viņi ir īpaši. Un mēs arī to darīsim, bet mazliet citādāk. Mēs nerakstīsim par to, cik sportistu mums ir klasē *(lai jūs tomēr zinātu, mums viņu ir 11)*, cik mūziķu un mākslinieku *(viņi ir 14)*, cik daudz vienkārši lielisku cilvēku *(20 un plus vēl mūsu klases audzinātāja Lana, kura bez šaubām ir pati labākā)*.

Mēs neesam īpaši ar to, kādi mēs esam individuāli. Kā jau pierādījām Fukšos- visi kopā esam spēcīgāki. Mēs vienīgie nosargājām savu karogu, bet sods tāpat bija jāpilda *(mēs tāpat jūs mīlam, divpadsmitie)*, un mēs to paveicām, mēs varbūt pasūdzējāmies, bet beigās to izcietām. Mēs visu izdarījām kopā un ar smaidu sejās. Fukšos pierādījām, ka mums ir humora izjūta, protams, ar to arī lepojamies. Kurš vēl ir rīkojis kāzas franču stilā? Un pretojies divpadsmitajiem visus Fukšus vienkārši joka pēc? Tikai un vienīgi mēs- 10.c!

Mums, ja godīgi, nav svarīgi, ko citi par mums domā, jo mums viss tāpat jau ir. Un viss, ko mēs varam apsolīt, ir tas, ka mēs izbaudīsim šos 3 gadus kopā un iegūsim lieliskas atmiņas, uz kurām nākotnē atskatīties.

Foto autors Māris Stiprais

Ieva Dailīdena (10.c)
Enija Līna Elijāse (10.c)
Madara Līva Meldere (10.c)

Dzīve dienesta viesnīcā

Sperot pirmo soli ārpus mājām, sākas pavisam cita ikdiena. Dienesta viesnīca ir vieta, kur ātri vien jāmācās plānot savu laiku, dalīt telpu ar citiem un pašam parūpēties par sevi. Lai noskaidrotu, kāda tad ir dzīve dienesta viesnīcā, mēs aprunājāmies gan ar pirmā gada iemītniekiem, gan arī ar kādu iemītnieci, kura šeit dzīvo jau ilgāk.

Lai noskaidrotu, kā dienesta viesnīcas ikdienā iejūtas pirmā gada iemītnieki, intervējām **Beāti (8.b)** un **Madaru (10.b)**, kurām savu pirmo gadu dienesta viesnīcā ir iespējams aizvadīt pagājušogad izremontētajā ēkas daļā, kas no bijušajām veikala telpām pārbūvēta par modernām guļamistabām ar jaunu virtuvi un dušu. Kā arī intervējām dienesta viesnīcas jaunāko iemītnieku **Oskaru no 7.a** klases.

Vēlējāmies noskaidrot, kā pārējie dienesta viesnīcas iemītnieki izturas pret jaunpienācējiem. Meitenes atbildēja, ka visi iemītnieki ir ļoti jauki, atbalstoši un netraucē mācīties vai atpūsties, un *visforšākais* ir tas, ka šeit ļoti ātri var atrast jaunus draugus. Oskars piebilda, ka viņam stāva kaimiņi bija tieši tie, kas padarīja šo jauno un neparasto pieredzi vienkāršāku, palīdzot viņam.

Ar kādām grūtībām visbiežāk nākas saskarties, dzīvojot projām no mājam? Visi trīs jaunpienācēji atbildēja, ka vislielākā grūtība ir tā milzīgā atbildība, ka visu pēkšņi nākas uzņemties pašam. Reizēm uznāk liels nogurums, un tad vienkārši pazūd motivācija kaut ko darīt. Mājās vecāki bieži vien atgādinātu par mājasdarbiem vai uztaisītu vakariņas, bet šeit viss jādara pašiem.

Bet kāds tad ir vislielākais ieguvums, dzīvojot dienesta viesnīcā? Meitenes uzsvēra, ka dzīve dienesta viesnīcā iemāca rūpēties par sevi, no ēdiena gatavošanas līdz sava laika plānošanai. Rodas sajūta, ka esi kļuvis pieaugušāks. Oskars uzsvēra to, ka šī pieredze viņam lika saprast, ka patstāvīga dzīvošana nav tik vienkārša.

Pēc trim gadiem dienesta viesnīcā skats uz ikdienu ir kļuvis daudz mierīgāks. Par savu trīs gadu pieredzi, kopdzīves ieradumiem un neaizmirstamiem mirkļiem mēs intervējam skolnieci **Emīliju no 12.c**.

Interesanti, cik viegli vai grūti ir pierast pie kopīgās virtuves, vannas istabas un istabas dalīšanas ar citiem? Emīlija atzina, ka sākumā nebija nemaz tik viegli, bet ar laiku iemācies pielāgoties gan savam, gan citu dienas režīmam. Ātri vien jau zini, kad kurš iet mazgāt zobus, kad duša būs brīva un kurā brīdī virtuvē var mierīgi pagatavot sev vakariņas.

Arī Emīlija, tāpat kā jaunpienācēji, atzīst, ka lielākais ieguvums ir iegūtie draugi un atbildības izjūta. Savukārt par visgrūtāko lietu viņa min situāciju, kad mājās nejauši aizmirstas kaut kas svarīgs un visu nedēļu nāksies iztikt bez tā.

Dienesta viesnīcā notiek arī jautri un interesanti notikumi. Kā uzsver Emīlija, tad neaizmirstamas ir katras dienesta viesnīcas vadītājas Vijas Bebrišas sapulces, reizēm kāds tiek sabārts, bet citreiz paslavēts vai pat palutināts. Piemēram, pagājušajā sapulcē visi tika sacienāti ar sieru un olīvām, ko skolotāja bija atvedusi no sava ceļojuma.

Ildze Bodniece (11.b)
Karlīna Lodīte (11.b)

Aizraujošā vasara

Kamēr oktobra dzestrums mūs pamazām pieradina pie biezajām jakām un pirmais mācību ceturksnis jau gandrīz pieveikts, vasaras karstās dienas sāk šķist kā tāls sapnis. Lai pavisam neieslīgtu rudens melanholijā, mēs nolēmām uz mirkli pagriezt laiku atpakaļ un noskaidrot, ko mūsu skolasbiedri darīja šovasar.

Elīza Putniņa (9.a): „Pavadīju vasaru, pieskatot bērnus un auklējot viengadīgo brāli. Biju divas dienas uz Igauniju ar ģimeni. Pa nakti palikām viesnīcā ar akvaparku, bet pats akvaparks nebija pats labākais. Manas vasaras neaizmirstamākais notikums bija, kad es vasaras sākumā ar draudzenēm pavadīju nakti kalna galā teltī. Bija jauki, mēs pa nakti pastaigājāmies, sēdējām pie ugunskura. Kad pamodāmies, stirnas bija apēdušas mūsu *prjaņikus.*"

Veronika Gipsle (9.a): „Visu jūniju un jūliju pavadīju mājās, palīdzot melleņu plantācijās. Es tur apgriezu krūmiņus, ravēju laukā nātres un vīteņus, lasīju mellenes un sasvēru, lai tās ir pa kilogramam kastītē, kā arī, protams, pārdevu un piegādāju ogas uz Madonu. Augustā, kad melleņu sezona tuvojās noslēgumam, atļāvos paceļot. Biju divos ceļojumos. Pirmais bija augustā, kad es aizbraucu uz Bosniju un Hercogovinu, lai apmeklētu Mladifestu. Tur dienas beigās parasti bija adorācija un slavēšana, kur piedaloties tiešām varēja just pilnīgu laimi un mīlestību tik ļoti, ka vienmēr nācu uz viesnīcu, raudādama no laimes. Tas bija ļoti *forši*, un es noteikti nākamvasar atkal braukšu. Otrajā ceļojumā ar ģimeni biju uz Somiju, kur mēs piecās dienās apskatījām un izstaigājām piecus nacionālos parkus."

Lotārs Kļaviņš (9.a): „Vasaru pavadīju aktīvi ar draugiem un ģimeni, braukājos ar *močiem*. Daudz braucu pa *moču* takām, tādēļ diezgan labi apguvu motobraukšanu. Biju ar orķestri Nīderlandē uz starptautisku pasākumu, kur ieguvām 10.vietu. Kā arī biju Francijā, lai gan bija nežēlīgs karstums, skati bija burvīgi."

Rasa Irbe (9.a): „Es pavadīju savu vasaru *superīgi*. Man bija darbs visu jūniju. Ar savu māsīcu un draudzeni devos uz pasaulē slavenas grupas „The Cure" koncertu Tallinā, tā bija neaizmirstama pieredze."

Artis Hveckovičs (9.a): „Pavadīju vasaru labi, daudz lietas padarīju un iemācījos. Strādāju, palīdzēju vecvecākiem ar lauksaimniecības darbiem. Iemācījos, kā darboties ar traktoru, kā arī braukt ar motorolleru. Manas vasaras neaizmirstamākais notikums bija iedarbināt savu pirmo motorolleru, ko vecvecāki man iegādājās kā dāvanu par palīdzību."

Renārs Valdbergs (9.a): „Vasarā strādāju pie lauksaimnieka divus mēnešus. Pirmajā palīdzēju ar saimniecību, otrajā griezu ārā rudzus no kviešu lauka. Biju arī ārā ar draugiem. Iemācījos dažādas tehniskas lietas, piemēram, metināt. Vasaras neaizmirstamākais notikums bija Madonas pilsētas svētki."

Arī Madonas Valsts ģimnāzijas 9.b klasei šogad ir bijusi aizraujoša, piedzīvojumiem bagāta vasara. Katra vasara ir īpaša ar saviem piedzīvojumiem, krāsām un draugiem. **Marta Strazdiņa (9.b)** šajā vasarā bija treniņnometnē Igaunijā, Otepē. Martai ļoti patika šī nometne, jo bija jautri un Marta varēja pilnvērtīgi trenēties. **Līva Ezerkalne (9.b)** vasarā ar ģimeni bija aizceļojusi uz Spāniju. Līva uzskata, ka Spānija ir perfekta vieta, kur aizbraukt atpūsties un Līva noteikti gribētu tur aizbraukt vēlreiz. Līvai spilgtākais notikums, kas ir palicis atmiņā no Spānijas, ir saulgrieži, kurus viņa svinēja jūras krastā. Viņa stāsta, ka cilvēki visu nakti svinēja, šāva salūtu, dejoja un dziedāja pie savas iecienītākās mūzikas.

No atbildēm var secināt, ka vasara bijusi patiešām aizraujoša un piedzīvojumiem bagāta.

Edvards Bruzguls (9.a)
Sofija Bakmane (9.b)
Sonora Viņaude (9.b)

Tējas smaržas, zināšanu un kopābūšanas piepildīta diena

Jau pagājušajā mācību gadā 11.a klasē spriedām, ka vēlamies doties nelielā ekskursijā tuvākajā apkārtnē, bet ideja tomēr netika īstenota, tāpēc, sākoties jaunajam mācību cēlienam, kamēr ārā vēl valdīja atvasara, nolēmām sen loloto domu pārvērst īstenībā.

Tā 15.septembra rītā iekāpām autobusā un devāmies uz netālo Praulienu, lai viesotos uzņēmēju Līgas un Māras Lieplapu uzņēmumā „Plūkt". Šis uzņēmums ražo bioloģiski sertificētu tēju.

Mums ierodoties, saule vēl slēpa savu vaigu mākoņu seģenēs, bet siltums un mājīgums ar kādu tikām sagaidīti to atsvēra. Ekskursiju sākām ar uzņēmēju stāstījumu par uzņēmuma aizsākumu, ražošanas procesu un produktu dizainu. Pirmsākumos pieredze gūta, mācoties un iedvesmojoties no Āzijas bagātās tējas dzeršanas kultūras. Ražošanas telpā uzzinājām, ka daudzu uzņēmumu ražoto tējas maisiņu sastāvā ir mikroplastmasa, kas, dzerot tēju, nonāk organismā, turpretī „Plūkt" tējas maisiņi ražoti no pārstrādājama, dabai draudzīga, teju zīdam līdzīga materiāla.

Man kā cilvēkam, kas savu nākotni vēlas saistīt ar filoloģiju, sevišķi aizraujoši šķita fakti par vārdam „plūkt" rakstības un fonētikas ziņā citās valodās līdzīgo vārdu semantiku. Izrādās, ka viena no zīmola panākumu atslēgām - nosaukums „Plūkt" - savā būtībā ir fonētiska vārdu spēle, proti, vārds ar līdzīgu izrunu un nozīmi atrodams arī zviedru, dāņu, nīderlandiešu, kā arī angļu valodā. Izrunāts bez garumzīmes, nosaukumu apzīmē arī skaņu, kas rodas, tējas maisiņu ievietojot ūdenī. Savukārt trīs punktiņi virs burta „u" simbolizē tējas maisiņu, bet pats burts - krūzīti.

Pēc tam sekoja prezentācija par uzņēmumu, kā arī uzņēmējdarbību. Ņemot vērā nelielo darbinieku skaitu un ražošanas apmērus, „Plūkt" produkcija pamatā nopērkama dāvanu veikalos. Uzņēmums ir orientēts uz eksportu, produkti atrodami 22 pasaules valstu veikalu plauktos. Neiztikt arī bez izaicinājumiem, piemēram, Japānā ugunspuķe, kas ir „Plūkt" tēju pamatsastāvdaļa, ir aizliegtais augs, tāpēc nācies mainīt tējas sastāvu, joprojām saglabājot tās labo garšu un kvalitāti. Eksportējot ir arī jātulko uz iepakojumiem esošais teksts un jāpielāgo dizains attiecīgā pasūtītāja vajadzībām.

Prezentācijas laikā nogaršojām auksto tēju un šokolādes trifeles ar ugunspuķes tējas pildījumu, kas tapušas sadarbībā ar uzņēmumu „Pure Chocolate", aplūkojām dažādas tējas kārbiņas, kas tapušas īpaši kādam uzņēmumam, programmai vai pat teātra izrādei. Pēc prezentācijas degustējām populārākās tējas un atsvaidzinājām savas zināšanas par tējas pagatavošanu, proti, tēju nedrīkst apliet ar verdošu ūdeni, jo vārot ūdens minerālvielas nosēžas tējkannas apakšā un tējā nenonāk, kā arī augu vērtīgās īpašības izpaužas labāk, ja pret tiem izturas saudzīgi un aplej ar uzsildītu ūdeni. Šajā nolūkā tējkannas bez termostata jāizslēdz, kad dzirdams, ka vārīšanās process tuvojas noslēgumam. Diemžēl šis ir nosacījums, ko daudzi neievēro.

Kad bijām papildinājuši esošās un guvuši jaunas zināšanas, mums bija iespēja no sagatavotajiem augiem pašiem pagatavot savu zāļu tēju līdzņemšanai.

Pieminēšanas vērts ir arī telpu iekārtojums. Uzņēmums atrodas kādreizējā kultūras nama ēkā, tagadējie īpašnieki ir saglabājuši agrāko telpu aprises. Ievērības cienīgas ir laikmeta liecinieces - senās ārdurvis -, kas nu izstādītas vienā no priekštelpām. Ienākot ēkā, pārņem miers, lai gan ražošanas telpas ir turpat netālu. Interjers ir elegants savā vienkāršībā, tajā nav pārlieku spilgtu vai teju „kliedzošu" krāsu.

Dienu noslēdzām, ugunskurā cepot desiņas un notiesājot līdzpaņemtās sviestmaizes. Kopīgais klases pasākums bija visnotaļ izdevies, un pat saule mūs pagodināja, ļaujot smagajām mākoņu sagšām noslīdēt no pleciem un sniedzot mums iespēju baudīt tās gaismu un siltumu.

Lūk, ko par ekskursiju sacīja klasesbiedri:

Daniela Valērija Galiņa teic: „Ekskursija bija interesanta, uzreiz, ienākot iekšā, gaiss bija pilns ar tējas aromātu. Ir prieks zināt, ka Latvijā attīstās tāda lieta kā „tējas kultūra", par kuru es pirmo reizi mūžā dzirdu. Neesmu liela tējas fane, bet iesaku visiem „Plūkt" tēju kaut vienu reizi nopirkt un nogaršot."

Alise Dafne Rulle stāsta: „Interesanti bija tas, kā uzņēmums domāja par produktu. Viņi domāja, ka vajag vairāk „pielavīties" ārzemju, nevis Latvijas tējas kultūrai."

Nikola Kristiāna Koškina izsakās atzinīgi: „Apmeklējot uzņēmējdarbības pamatu mācību stundas un ar lielu interesi mācoties par uzņēmumu, bija ļoti vērtīgi dzirdēt ieteikums, faktus un piemērus."

Marija Anna Krastiņa dalās pārdomās: „Man patika uzņēmuma „Plūkt" ēka, tā bija mājīga. Man patika stāstījums par ēku un par tējām, kā arī es biju sajūsmā par tēju degustāciju un iespēju pašai pagatavot tēju."

Loreta Dzilna cildina: „Man ļoti patika šī ekskursija, kā arī izbaudīju tējas degustēšanu. Likās ļoti mīļa atmosfēra. Novērtēju dāvaniņas."

Kārlis Jankovskis atzīst: „Bija labs klases saliedēšanas pasākums. Atmiņā man paliks tas, kā tēja tiek radīta un iepakota. Tas nemaz nav vienkārši."

Artūrs Mikāls pauž: „Man ļoti patika uzzināt, kā tēja tiek ražota un saprast, kā tas notiek."

Uzņēmuma tapšanas stāsts mums atgādināja, lai sasniegtu savus mērķus, ļoti svarīgas ir zināšanas un prasmes, neiztikt arī bez neatlaidības un radošuma. Tas mudināja novērtēt Latvijas dabas bagātību, to, ka varam paši iebrist pļavā un saplūkt augus tējai, jo, piemēram, Dienvidkorejā patvaļīga savvaļas augu ievākšana ir aizliegta, kā arī iemācīja, cik svarīgi ir tēju izbaudīt lēnām un atslābinoties, kaut gan ikdienas steigā tas bieži vien izpaliek.

Sakām sirsnīgu paldies Līgai un Mārai Lieplapām par brīnišķīgo uzņemšanu un iepazīstināšanu ar savu uzņēmumu! Mēs jutāmies patiesi gaidīti!

Foto autore Sandra Sinele

Elīza Kurcalte (11.a)

2026

Literārā lapa

Miniatūra

Rudens zelta valstība

Rudens klusiem, lēniem soļiem ienāk dabā, iekrāsojot pasauli zelta, oranžos un dzintara toņos. Krāšņās koku lapas kā mazi uguns tauriņi virpuļo gaisā un maigi nosēžas uz mitrās zemes, veidojot krāsainu paklāju.

Vējš čukst vēsas pasakas, bet aukstās lietus lāses kā sudraba pērlītes rotā kailos, nosalušos koku zarus. Drūmās un pelēkās debesis apklāj zemi ar mīkstu mākoņu sedziņu, un migla kā balts kāzu plīvurs apskauj plašās, klusumā dusošās lauku pļavas. Mežs smaržo pēc mitras zemes un mazām, ar rīta rasu noklātām brūnām mājiņām, kas paslēpušās mīkstajās sūnās. Bet tālumā dzirdama mūsu dzērvju atvadu dziesma.

Saule vēl pēdējo reizi noglāsta zemes virsmu ar saviem maigajiem stariem, it kā negribētu atvadīties no vasaras. Rudens ir kā dabas mākslinieks, kurs ar savu neredzamo otu glezno brīnumainus dabas skatus. Šis gadalaiks man atgādina, ka arī atvadīšanās var būt skaista un katram noslēgumam seko jauns sākums.

Katrīna Marta Dumberga (7.a)

***

Mūžs ir visdārgākā vērtība pasaulē. Lielu daļu no mūža mēs pavadām skolā. Mūža laikā mēs iemācāmies būt prasmīgi lasītāji, mācāmies veidot attiecības ar cilvēkiem, mācāmies, kas ir mīlestība, un tā iegūstam pieredzi.

Rainers Sausiņš (8.c)

Vērtīgā atziņa tapusi latviešu valodas stundā, izmantojot dotos atslēgasvārdus

Apcere par darbu un dzīves baudīšanu

Ak, nekam man vairs nav laika!
Dzīves formula ir darbs!
Laimīgie lai stundas skaita,
Kamēr atnāk novakars.

Tiem, kas dzīvē grib ko vairāk,
Visur iekšā jāmetās;
Bet, ja laiku plānot nemāk,
Jāslīkst savās asarās.

Pārstrādājies, norūpējies,
Kļūsi dzīvē truls kā prauls,
Līdz no tevis pāri paliks
Nekas vairāk kā kāds kauls.

Dzīve jāprot arī baudīt,
Pat ja zin', ka tevi maļ;
Nodzīvotās mūža dienas
Nedabūsi atpakaļ!

Atropa

Daba mūsos

Pērkons, kas sitas iekšā pa durvīm,
rauj mani ārā no iekšienes,
katra pēdējā lapa no koka, kas novirpuļo lejā, kā daļa no manis,
virpuļo tās kā vētra manā galvā,
taču krāšņas tās kā mani sapņi.
Un pēkšņi saules stars iestaro manī,
un viss apkārt — ne bēdas vairs māc.
Raugos uz dabu kā uz greznu gleznu
un pa ceļam saķeru tajā daļu no manis,
kas ir plaša kā debesis un silta kā uguns liesmiņa

Zvaigzne starp mākoņiem (9.a)

Neprasiet

Neprasiet man,
Kā es jūtos.
Tas tikai jums dvēseli
Skumjām rūtos.

Neprasiet man,
Kāpēc zūdos.
Es jau tā
Pārāk daudz sūdzos.

Neprasiet,
Kā man iet.
Tad varu aizvērt es
Durvis pilnīgi ciet.

Neko neprasiet!
Ļaujiet man būt
Ar manām žēlabām,
Skumjām un vainām.

Ļaujiet man
Klusumā vienai pūt,
Vai piepildīt dzīvi
Brīnišķām ainām.

Atropa

Redaktore: Elīza Kurcalte

Redkolēģija:
Emīlija Ščucka, Linda Beļauniece, Alma Elksnīte, Rūta Peilāne, Roberts Gusts Grasis, Tabita Kušnere, Beāte Bukovska, Sabīne Zenčonoka, Nadīna Eglīte, Edvards Bruzguls, Sofija Bakmane, Sonora Viņaude, Laura Krampe, Gustavs Ļentovičs, Enija Līna Elijāse, Madara Līva Meldere, Ieva Dailīdena, Ildze Bodniece, Karlīna Lodīte, Sindija Kolomegina, Ulla Luīze Zelča, Loreta Ilonda Lazdiņa, Alise Sidorenko, Elza Marta Žvagina, Laura Pavlovska

Konsultante: Kristīne Lukaševica